

lammet, hele Manden et sammenbrudt Vrag, der gjorde et dobbelt ynkværdigt Indtryk ved Siden af den fede og smilende Tjener.

Bagved Grosserereren fik han Øje paa en af hans Døtre, Frøken Cecilie, som i et pragtfuldt Foraars-toilette à la Sølvfasan stak besynderligt af mellem de mange kirkeklædte Kvinder og aabenbart ogsaa vakte en Del Forargelse iblandt dem. Hendes Nær-værelse fik ham til at tænke paa, at det jo ogsaa godt kunde være hende, hans Broder skulde forloves med. Allerede i Jerve havde han hørt, at Johannes var bleven en Slags Huskapellan i det Søholmske Millionærhjem. Og var det maaske hans Hensigt at gøre et Fornuftparti til Fordel for Missionen, saa var jo her de »mange hundrede Tusinde Kroner«, som Pastor Stensballe havde lyst efter.

I Stedet for at tage lige hjem gik han en Omvej rundt om Søerne. Han vilde ikke igen plage Meta med sit daarlige Humør. Den Stakkelt havde i Forvejen Bekymringer nok.

Det var Maaneskin. En spættet Skyhimmel lyste over Byen. Vandet i Søerne var nervøst uroligt efter Dagens Blæst. Lygtelyset paa Broerne sænkede sig i dets Mørke som snoede Ildsøjler. Hvor han kendte dette Billede fra den Tid, da Johannes og han søgte herud hver Aften, naar de havde siddet og læst sig opkogte i Hovedet ved Petroleumslampen! For at faa Blodet